له سهرهتای ژیانی خوینده واریدا ماوهیه ک خهریکی لیکولینه و بووم له کیش و قافیه له شیعری کوردیدا. کیش و ئاوازم بهدوو جهوههری سهره کی دانا بو شیعر. له پاشانا کوششی زانستیم تهرخان کرد بو میژووی ئهده ب. له لهم دواییه دا کارگهرانی کوواری «رامان» رووی ریزیان لینام، ئاره زووی ئهوهیان ههبوو و تاریخیان بو بنووسم لهسه ر خالبهندی، چونکه پیوهندی به کیش و ئاوازی شیعره وه ههیه. ههرچهنده خوم به پسپوری ئهم مهیدانه نازانم، به لام نهمتوانی ئاره زوویان ره ت بکهمهوه، ئهم بوچوونانهم لهم لاو لهولای زانیاری خوم لهم بابه ته وه کوکرده وه و لیره دا ده یانخهمه روو.

بریارو بۆچوونه کانی ئهم باسه وه ک پرۆژه یه ک خویان دهنوین و نهبوون به تیور، لهبهر ئهوه باسه که ئهوه هه لده گری گفتوگوی زوری لهسهر بکری.

پێشهکی

له سهره تادا که نه لفهوی عهره بی په یدابوو بو تومارکردنی قسه، له ههموو جوّره نووسینیکدا (شیعر و په خشان) خالبه ندی نه بووه. له قورئاندا نه و پستانه ی مانای ته و اویان گرتوته خو ناویان ناوه «ئایه ت» و له کوتایی پسته که ژماره یان بو داناوه. بو ماوه یه کی زور نووسینی عهره بی خالبه ندی بووه و پسته کان به سهریه که وه نووسراونه ته وه.

ئەو مىللەتانەى بەھۆى ئايىنى ئىسسلامەوە ئەلفوپتى زمانى عەرەبىيان كرد بە ئەلفوپتى زمانى نەتەوەييان، دەبوو دەسكارى لە دەنگى تىپەكانى ئەلفوپتى عەرەبىيەكە

خالبهندی له شیعری کلاسیکی کوردیدا

مارف خەزنەدار

بکهن و وینهی ههندی له تیپهکان (دهنگدارو بی دهنگهکان) بگورن بو ئهوهی لهگهگ نهو دهنگانه بگونجین، ئهوانهی له ئهلفوبیی ئهو میلله تانهدا بهرچاو ده کهون و له ئهلفوبیی عهرهبیدا وینهیان نییه. ئهو میلله ته تازه موسولهانانهش وه کو عهره به لهسهره تادا خالبه ندی له نووسینیاندا نهبووه.

ئەوكاتەى خالبەندى لەناو نووسىنى عەرەبى پەيدابوو، تەنيا پەخشانى گرتەوە، لە شىعردا بەكارنەدەھىنرا. مەبەست لىرەدا شىعرى ستوونىيە لەسەركىشى بەحرى عەرزووى و يەكىتى سەروا. ئەم جۆرە شىعرە لەدواى سەرھەلدانى «شىعرى نوێ» و تائىستاش خالبەندى تىدا بەكارناھىنىنى.

پیش ئهوهی دیارده ی نهبوونی خالبهندی له شیعری کلاسیکی نهتهوه کانی روزههلاتی نزیک و ئاسیای ناوه راست و قهفقاس و بهتایبهتی کوردیش ههندی روون بکریتهوه – چونکه مهبهستی بنچینهیی ئهم باسهیه – پیروسته چاویک بخشینری وهک نموونه بهشیعری کلاسیکی کیشی به حره کانی عهرزووز و یه کیتی سهروای ئهده بی عصله به دره بی و ئهده بی هاوسیکانی کورد.

شیعری عهرهبی

شیعری کلاسیکی عهرهبی، ئهوهی بهرچاوی ئیمه کهوتووه، خالبهندی لهچاپکردنیدا بهکارنههینراوه. به دهگمهن قیرگول (،) و ههندی جاریش نیشانهی پرسیار (؟) یان سهرسورمان (!) بهکارهینراون. لیرهدا وهک غوونه باس له دیوانی شیعری سی شاعیری گهوره و ناودار دهکهین، له روّژگارانی جیاوازی میترووی روّشنبیری عهرهبیدا ژیاون.

۱- دیوانی ئەبو تەممام (۷۸۸- ۵٤۵ز): ئەم دیوانه بریتییه له ۹۷۹لاپه ره. له سهرانسهری ئەو دیوانه گەورەیەدا، چەند جاریّک له نیشانهکانی خالبهندی وهکو (،) و (؛) و (؟!) بهکارهیّنراون.

۲ دیوانی ئەلموتەنەببی (۹۱۵ – ۹۹۵ز): لەم دیوانه چواربەرگییهدا که له ۱۹۳۹ لاپەرە پیک هاتووه، هیچ جوره خالبەندییهک له چاپیدا بهکارنههینراوه.

۳- دیوانی مهعرووف رهسافی (۱۸۷۷-۱۹٤٥): لهم دیوانه چواربهرگیییهدا که ۱۸۹ لاپهره پیک

هاتووه، هیچ جـــۆره خــالبــهندییــهک له چاپیــدا بهکارنههینراوه. بوشایی نیّــوان وشــهکان فــراوانه، بلاوکــهرهوه (واوی عــهتفی) به وشــهی پاش خــقیهوه نووساندووه.

شیعری فارسی

شیعری کلاسیکی فارسی لهرووی به کارهینانی خالبه ندییه وه پیره وی شیعری عهره بی کردووه و به گشتی نیشانه کانی خالبه ندی تیدا به کارنه هینراوه. بو به لگه لهم ماوه یه دا باس له تومار کردنی به رهه می شیعری دوو شاعیری ناسراوی فارس ده که ین له رووی به کارهینانی خالبه ندییه وه.

۱- چیروّکی شیعری شانامهی فیردهوسی (۹۹۰۱۰۲۵): له سهرانسهی ئهم داستانه گهورهیهی له چهند بهرگیّک پیّک هاتووه، هیچ جوّره نیشانهیه کی خالبهندی تیّیدا به کارنه هیّنراوه، وشهی رستهی شیعره کان له پال یه کتریدا نووسراونه ته وه.

۲- بهرههمه شیعرییه کانی مهولانا جهلاله دینی روّمی
۲- ۱۲۰۷۰ ()

(آ) كولليياتى ديوانى شەمسى تەبريزى: خالبەندى لەم ديوانەدا بەكار نەھاتووه، تاكو تەرا نيـشانەى پرسـيارى (؟) بەرچاو دەكەوئ، ھەروەھا لە ھەندى لە تەرسيعەكاندا (ترصيع، مـرصّع) لە كەرت كردنى نيوه ديره شيعرەكان كە وەستانيان تيدايه، بە قيرگول (،) جياكراونەتەوە:

 ٠	 ٠
	,

(ب) مەتنى كامىلى مەسنەوى مەعنەوى: بەھىچ جۆرى لەم بەرھەمە شىعرىيە گەورەيەدا خالبەندى بەكارنەھاتووە.

شيعري توركي عوسماني

شیعری کلاسیکی تورکی عوسمانی له دهستووری خالبهندی شیعری عهرهبی و فارسی نهچوّته دهرهوه. بهم پیّیه بهگشتی نووسهرانی دیوانی شیعر و ههموو بهرههمیّکی شیعری کلاسیکی بایهخیان به خالبهندی نهداوه له توّمارکردنی بهرههمهکانیاندا. لهم ماوهیهدا باس له دوو بهرههمی شیعری کلاسیکی دهکری که لهسهر

کیشی به حره کانی عهرووز هو نراونه ته وه، ههروه ها باس له به رهمینکی «شیعری نوی» شده کری که له سهر کیشی سیلاب (په نجه، برگه، که رت) ریک خراون.

۱- توحفه ی وه هبی: دیوانیّکی شیعرییه، پیشه کی و پاشه کی بیشه کی دریژی پاشه کی بیده که دریژی مهسنه وی، لهنیّوانیاندا شاعیر کوّمه لیّنک غهزه ل و قهسیده ی تومار کردووه. ههولی داوه سهروای ههموو دهنگی تیپه کانی ئه لفوییّی زمانی عهره بی و زمانی تورکی عوسمانی لهناو دیوانه که دا هه بن. لهم به رههمه دا خالیه ندی به کارنه ها تووه.

۲- سیپاره کانی موعه لیم ناجی روّشنبیری ناوداری تورک، بریتییه له نوّ کتیّب، حهوتیان خوّی دایناون، دووانیان ئاماده ی کردوون بوّ چاپ. کتیّبه کان قوتابخانه یین، کوّمه لیّک بهرهه می ئه ده بی که شیعری و په خشانیان تیّدا بلاوکراوه ته وه به زمانانی تورکی عوسمانی و فارسی، وه ک سهرچاوه یه ک بوّ زانیاری پهیداکردن له بابهت ئه ده بی تورکییه وه. شیعره تورکی و فارسییه کان ستوونین و لهسهر کیّشی به حره کانی عهرووز فارسیه هوّنراونه ته وه. به هیچ جوّری خالبه ندییان تیّدا به کارنه هیّنراوه.

۳- له وکاته ی شیعری کلاسیکی تورکی عوسمانی له خالابه ندی دوورکه و توته وه و نیسسانه کانی به کارنه هیناوه، له «شیعری نوی» ی تورکیدا خالبه ندی به کارها تووه. بو به لگه کومه له شیعری «ربابی شکسته» ی توفیق فیکرت، وه ک نموونه یه کی شیعری نوی، زوربه ی نیشانه کانی خالبه ندی به کارها تووه، وه کو

شیعری کوردی

به پیچهوانهی شیعری کلاسیکی عهرهبی و فارسی و تورکی عوسمانی، شیعری کلاسیکی ستوونی و عمرووزی کوردی له دیالیّکتی کرمانجی باکوور و باشووردا ههردوو سیستیّمی بهکارهیّنان و بهکارنههیّنانی خالبهندی دهکهویّته بهرچاو. نایا ههردوو سیستیّمهکه پاست: نهگهر یهکیّنانی خالبهندی، یان بهکارنههیّنانی؟

پێویسته لێرهدا ههندێ ئهدگاری ههردوو سیستێمهکه روون بکرێتهوه.

به كارنه هيناني خالبهندي

ساقی کو دی مههوهش بتن کاکول ژشیّقا رهش بتن قدرقه ف بلا ئاتهش بتن ئهم دی ب وی دل کین علاج

کهچی له دیوانی مهلای جزیری و شیعره ئاساییهکانی دیکهی شاعیرانی کورد، بهم جزره تزمار کراوه:

ساقی کو دی مدهوهش بان ، کاکول ژ شیفارهش بان قدرقدف بلا ئاتدش بان ، ئدم دی ب وی دل کین علاج

لهگهل ئهوهی وینه ئهندازیارییهکهی دووهمیان له ئهوهی تمحسین دوّسکی له توّمارکردنی ئهم جوّره شیعره باوتره، بهلام ههردووکیان راستن.

Y - دیوانی شیخ پهزای تالهبانی ئهوه ی شوکور مسته فا ساغی کردوّته وه ، یه کینکه له بالاوکراوه چاکه کانی دیوانی ئهم شاعیره له پووی پاست نووسین و ئیملاوه که تا ئیستاکه کهوتوونه ته دهست خوینه و خوینده واری کورده وه . بی گومان بیروپای پهخنه ی زانستی به گشتی له هموو لایه نی ساغ کردنه وه ی دیوانی شیعری شیخ په زاله بابهت ئهم چاپه ی شوکور مسته فاوه له ناوه وه یه ، قسه له بابهت ئهم چاپه ی شوکور مسته فاوه له ناوه وه یه ، قسه له سهر کهموکوپی و هه له تیورییه کانی لیکولینه وه ی نامه ده بی زوره و به پوونی دیاره ، به لام له پووی پاست نووسینه وه یه کینکه له چاکترین چاپه زوّره کانی دیوانی شیخ ره زا .

ساغكەرەوە لەم چاپەدا خالبەندى بەكارنەھيناوە، ئەگەر تاكوتەرا نىشانەكانى خالبەندى بكەونە بەرچاو، كارىكى ئەوتۆيان نەكردۆتە سەركىش و رىتمى شىعرەكە

و له رووی ئاوازیشهوه لهسهر شیعرایهتی خوی ماوهتهوه.

۳– لهم ماوهیه دا باس له و شیعره کلاسیکییه زورانه ی کوردی ده کری که خاوه نی ئه م باسه بلاوی کردوونه ته وه ی به گهیه ک له بابه ت به کارهینان و به کارنه هینانی خالبه ندی له شیعری کوردیدا.

(آ) له کتیبی «لهبابهت میژووی ئهدهبی کوردییهوه» (۱۹۸۶ز) خالبهندی زوّر کهم به کارهیّنراوه، تاکوتهرا فیبرگول (،) ده کهویّت به بهرچاو. لهویش کهمتر نیشانه کانی (:) و (؟) چهند جاریّک به کارها توون. لهو کتیّبه دا له شیعره مورهسسه عه کاندا به قیرگول ههردوو نیوه دیّره شیعر لهت کراون و لهباتی دوونیوه دیّر بوون به چوار نیوه دیّر. به گشتی له شیعری ناو ئهم کتیّبه دا کهم ریّک ده کهوی لهنیّوان رسته کاندا پشوویه ک بدریّ، یان زمه نیّکی وهستان لهناوهوه ههبیّ. ئه گهر ئهمه هموو زهم که نیّویستی به قیّرگول دهبیّ، به لام بهمهرجیّ چاو روهرگری و ته له ویّنه ی ئه ندازیاری تیپ) زال نهبیّ به سهمرگویّ (وهرگری کیّش و ئاوازو تریه).

(ب) له «دیوانی نالی و فیسه رهه نگی نالی» دا (ب) له «دیوانی نالی و فیسه رهه نگی نالی» دا (۱۹۷۷ز) خالبه ندی زوّر کهم به کارهینراوه. ئه و نیشانانه ی به رچاو ده که ون ئه ماندا: (،!:?)، به زوّریش قیرگول له موره سسه عه کاندا به کارهینراوه، بو غوونه لهم شیعرانه ی نالی و هی دیکه دا:

دووری له من خستهوه، بن سهبهبن یاری من باری خودایا که تز، بگری سهبهبکاری من

سەربەردە بازى رېته، تەن تەختە بەندى جېتە دل مەيلى خاكى پېته، رووح مالى خۆتە بىبە

سەودا سەرە كە زولفت، ئەزھارى لەكن پەشمە دوور لەو گوللە يەعنى رووت، گولزارى لەكن پەشمە

لەو وەختەوە بىستوومە، دىت*ن* بە قەدەر چاوە ھەرمووم لەبەدەن يەكسەر، وەك عەينى فەنەرچاوە

> بیستم لههمموو لایه، مهیلی شهرو دهعوایه سهودا لهسهرم دایه، باکم چ له غهوغایه

گهربازی نهزهر بازی، لهم راووشکارهت چی بزیاری یو دهسبازی، لهم دهست و نیگارهت چی

له وکاته ی نهم قیرگولانه ی خالبه ندی نه بوونه ته هوّی نه وه ی دیره شیعره کان به ره وانی نه یه نه ناو فیکر و گویی خوینه دره وه ، ههر له وکاته دا به لای نیسه وه نهگه ر نه و نیسانانه به کاریش نه هینرانایه ، هیچی له مه سه له که نه ده گوری ، به پیتی نه و تیورییه ی ده لیّ: «خالبه ندی له شیعری کلاسیکی عه رزووزی نه ته وه کانی روزه ه لاتی نزیک و ناسیای ناوه راست به کارناه ینری».

(ج) له «مـێــژووی ئهدهبی کــوردی»دا (حـهوت بهرگ در ۲۰۰۱ - ۲۰۰۲ز) بهگشتی خالبهندی بهکارنههێنراوه، ئهگهر بهدهگمهن نیشانهیهک لهوانه له شیعرهکاندا بهرچاو بکهوی، زیانی بو خــویندنهوه نهبووه. ئهوهی روون و ئاشکرایه، شیعری ده برگهیی کینشی خومالی (سیلاب، پهنجه، برگه، کهرت) به دیالیّکتی گورانی زمانی کوردی نهوونهی یهکجار زوره له ناو ئهم کتیبهدا.

ئهم جوّره شیعره لهوی دوو بابهته، ههندیکیان وهستانیان لهناوه راستیدایه (۵+۵)، بریّکی دیکهیان وهستانیان تیّدا ههیه، به فیرگول جیاکراوه تهوه، واته لهجیّی وهستانه که، فیرگول دانراوه، ئهویش وهنهی له ههموو به لنگه کاندا بیّ.

ئەو ەي جيانەكراو ەتەو ە:

ووجوودت مایدی سدرفرازمان گزشت شندوای ریز رازمان ئهودی جیاکراودتهود:

هدر وهقت باقیم وات، مدنزوورم تو بیت ندییچ نه پدنهان، پدنای دوو هزبیت به واتای:

بوونت سهر بلندی ئیمهیه گویّت له ههموو راز و نیازیکمانه

که دهڵێم باقی مهبهسم تۆیه به ئاشکراو نهێنی همر تۆ همی

بهكارهيناني خالبهندي

بهگشتی ههموو دیوان و بلاوکراوهکانی شیعری کوردی، به تایبهتی شیعری کلاسیکی عهرووزی،

خالبهندی تیدا به کارنه هینراوه، ئه گهر به ده گمهن و زور به که می نیشانه ی خالبه ندی به رچاو بکه وی هیچ جوّره گیروگرفتیک دروست ناکا.

ئهوهی ئیمه ئاگادارین، مهلا عهبدولکه ریمی موده پیس و کوپه کانی بایه خیکی زوّریان به خالبه ندی داوه که دیوانی شیعر و چیروکه شیعرییه کانی مهسنه وی کوردییان بالاوکردو تهوه، له ههموو بالاوکراوه کانیاندا لهم پووه وه بایه خیکی زوّریان به ههموو نیشانه کانی خالبه ندی داوه.

ئیمه لیره دا بو به لگه ته نیا دیوانی نالی، لین کولینه وه و لینکدانه وه ی مه لا عه بدولکه رغی موده ریس و کوره کانی (۱۹۷۸) ده ورده که ینه وه. بلاو که ره وه کانی دیوانی نالی له به کارهینانی نیشانه کانی خالبه ندی گه یشتونه ته پله یه ک مامله ی په خشانیان له گه ل دیره شیعره کاندا کردووه. له م لایه نه وه م وینانه ده که ونه به رچاو:

۱ – ڤێرگوليان (،) بهبێ حسێب له تێکستهکاندا بهکارهێناوه.

۲ له زور جیّگه قیرگولیان له دوای واوی عهتف و له
کوّتایی نیوهدیری یهکهم داناوه، ههروهها نوختهیان له
کوّتایی نیوهدیری دووهم داناوه.

۳- لهدیوانی شیعری شاعیرانی کورد له کونهوه کاریخی ئاسایی بووه نازناوی شاعیر بخریّته ناو دوو کهوانهی گهورهوه ()، کهچی ئهوان له سهرانسهری دیوانی نالی خستوویانه ته ناو دوو کهوانهی بچووکهوه « »، ئهمهیان تازه بابهته هاتوّته ناوهوه. ئهوهی یهکهم بی گومان ساده و ساکارتره و دهمیّکیشه بوّنازناوی شاعیرانی کلاسیکی کورد بهکارده هیّنریّ.

٤- له ههندێ جێگهدا دێری شیعر لهبهر قهڵهباڵغی
خاڵبهندی لهریتم دهکهوێ:

«گیّل» ئەگەر توركى، «تەعال» ئەر عەرەبى «بین» ئەگەر كوردى، ئەگەر فورسى «بیا»!

له پیش ههموو شتیکدا وشه تورکییه که «گیل» نییه و «گهل» ه (۱) ، ههروه ها وشه «فورسی» یه که ش پیویسته «فارس» بی (۲) . ئینجا تهماشای نیسانه ی خالبه ندییه کان بکهین ، دهبینین فیرگول و کهوانه ی بچووک و نیشانه ی سهرسورمان لهم دیره شیعره دا یازده جار به کارها توون.

ئه گهر دیره شیعری ناوبراو بهبی خالبهندی بنووسینه وه:

گەل ئەگەر توركى تەعال ئەر عەرەبى بى ئەگەر كوردى ئەگەر فارسى بىا

ئهو راستییهمان بر ئاشکرا دهبی، بهبی خالبهندی دیره شیعرهکه له خویندنهوهدا ده توانی ره وانتر ئاوازی شیعره که بگویزیتهوه بر گوی. خر ئهگهر دوو قیرگوله که شیعره که بنووسرین، کیش و ئاوازی شیعره که تاراده یه کناشیوی، به لام باشتر ئهوه یه لهناوا نهبن بر نموونه له شیعریکی دیکه دا خالبهندی به م جوره خوی ده نوینی:

خــوســووســهن هیندووی خــهتتی بهیازی روویی (مهحموود)م لهمـولکی (روّم) دا ئیستهش (خهلیفه)ی شاری (بهغدا)ید (۳)

لهم دیره شیعره دا چوار وشه خراونه ته ناو دوو کهوانهی گهوره وه ، واته ههشت وینهی نیشانه ی خالبهندی بهکارها تووه.

ئینجا شیعره که بهبی خالبهندی و لهدوای راست کردنه وهی دوو هه له ئیملاییه که بهم جوّره ده که ویته روو:

خوسووسهن هیندوویی خه تتی به یازی روویی مه حموودم له مولکی روّم دا ئیسته ش خه لیفه ی شاری به غدایه Romida

ئهگهر بهراورد لهنیخوان ئهم دوو دیره شیعره بکری، یه که میان خالبه ند کراوه، دووه میان به بی ئهوه. راست یید که مان بو ئاشکرا ده بی، تیکستی یه که م ریشکه و پیشکه و پیشکه به چاو ده کا، رینگه له وه ده گری دیره که له رووی ریتمه وه ببی به شیعر، گوی بوی ناکری کیش و نه غهم وه کو دیره کانیش پیش ئه و دیره پاریزگاری خوی بکا.

خالبهندي له شيعري ههندي له نهتهوه کاني ئهوروپا

له شیعری کلاسیکی کۆنی نه ته وه کانی ئه وروپای پیش سهده ی بیسته م که به ئه لفوبینی لاتینی توّمارکراون زوّرکه م خالبه ندییان تیدا به کارها تووه. به زوّری قیرگول (،) له کوّتایی چه ند دیریّک داده نری تا مانای رسته کان ته واو ده بیّ، نه وجا له کوّتایی دوا دیّری شیعر نوخته (.)

دادهنری، واته قیرگوله کان بو مهبهستی تهواو نهبوونی مانا ده کهونه بهرچاو و نوخته ش بو تهواوبوونی ماناکان تومارده کری.

لهم ماوهیه دا چه ند به لگهیه ک ده خهینه روو وه ک نموونه به گشتی بو خالبه ندی له شیعری نه ته وه کانی ئه وروپا. ئه و نمونانه گوزارشت له شیعری ئیتالی و ئینگلیزی و روسی ده که ن.

(1)

دانتی ئەلیجیّری DANTE (۱۲۹۰–۱۲۲۱) له داستانه رەندو گهورهکهی بهناوی «کومیدیای خودایی» (٤)، له ههرسیّ بهشیدا «دوّزهخ و خوّ پاک کردنهوه و بهههشت» خالبهندی زوّر کهم بهکارهاتووه، به تایبهتی لهناو رستهی تیّکستی شیعرهکاندا. ئهوهی ههیه زوّری به قیرگولو و ئهو نیسسانانهی له دیالوّگ بهکارده هیّنریّن، یان ئهو رووداوانهی به زمانی کهسیّکی دیکه دهگیروریّنهوه. به زوّری خالبهندی لهم یادگاره بهنرخهدا دهکهویّته کوتایی دیّره شیعرهکانهوه، لهو حالمتهدا هیچ جوّره گیروگرفتیّک له رووی کیّش و رستمهوه بوّ خویّنهر دروست ناکا.

()

ولیهم شه کسپیر SHAKSPEAR (۱۵۹۵ - ۱۵۹۵) ۱۹۱۹ز) له ههرستی بهرههمه شیعرییه مهزنه که ی خالبه ندی بهم جوّره خوّی ده نویّنتی:

۱- شانوّگهرییهکان: ئهم شانوّگهرییانهی شه کسپیر ههرچهنده به شیعر هوّنراونه تهوه، به لاّم پیّویسته له زوّر شوین حسیّبی په خشانیان له گه لدا بکریّ، چونکه رستهی شوین حسیّبی په خشانیان له گه لدا بکریّ، چونکه رستهی شیعرهکان وهکو گوته (قسم) له دیالوّگدا له ده می ماناوه ههیه، له گه ل نهوه شدا تا پلهیه ک پیّویست هکیش و پیتویست کییش و پیتویست ماناوه نهوه شه کسپیر به پیّویست خالبهندی به کارهیّناوه. کهوه یه شهکسپیر به پیّی پیّویست خالبهندی به کارهیّناوه. کهوه یه شیعرانه یدا شاعیر کهم و زوّر قیّرگولی (و) به کارهیّناوه، شیعرانه یدا شاعیر کهم و زوّر قیّرگولی (و) به کارهیّناوه، لهویش زوّر که متر قیّرگولی خالدار (و) به رچاو ده کهویّ. دیّره شیعره کان نه گهرچی دریّژن و برگه شیان زوّره، به لاّم دیّره شیعره کان نه گهرچی دریّژن و برگه شیان زوّره، به لاّم دیّره ناوه نه و دوو نیـشانه یه کارهیّناوه. ههرچی

نیسسانه کانی دیکه شن، ئه وانیش چوونه ته ناو رسته کانه وه، به لام هه موویان له کوتایی دیره شیعره کان دانراون، ئه مه شه وه کو ئاشکرایه کار ناکاته سه ریکچوونی ربتم و شیوان و له نگی کیشی شیعره که.

۳- سۆنێـتهکان: شهکسـپیر لهو ۱۵٤ سۆنێـتهی دایناوه، زوّر کهم خالٚبهندی بهکارهێناوه، ئهویشیان قیرگول و نوخـتهیه، زوّربهیان کهوتوونهته کوّتایی دیّره شیعرهکانهوه. بهم جوّره چهند دیّره شیعریک به نوخـته کوّتایی هاتووه، ئینجا به دیّره شیعریک به نوخـته داخراوه. ئهمه مانای ئهوهیه دیّره شیعرهکانی قیرگولدار پیّـوهندییان بهیهکـتریهوه ههیه، دیّره شیعره خالدارهکه سهرجهم ئهو مانایهی شاعیر دهیهوی بیخاته روو، تهواوی دهکا و دایدهخا.

لهم پیشاندانه دا ئه و راستییه مان بو ده رده که وی شیعری کلاسیکی ئه ده بی ئینگلیزی به تایبه تی شیعری شه کسپیر له رووی خالبه ندییه وه له شیعری کلاسیکی میلله تانی روزهه لاتی ناوه راست نزیکه ، چونکه له یه که میاندا خالبه ندی به کارناهینری و له دووه میاندا به شیوه یه که م به کاردی.

(٣) ميخائيل ليّر موّنتوّث LERMONTOV

(۱۸۱٤ – ۱۸۱۱ز) شاعیری روّمانتیکی – سیمبوّلی رووس له شیعریدا زور کهم خالبهندی به کارهیناوه، به لام لهگهڵ ئهوهشدا بهشیّکی زوّری له نیشانهکان له شیعریدا بهرچاو دهکهون وهکو (.) (..) (و) (و) (و) (:) (؟) (!) (..!). بهشى زۆرى ئەم نىشانانە دەكەونە كۆتايى ديره شيعرەكان، لەگەل ئەوەشدا لەناو رستەي دیره شیعره کانیش به کاریان دینی، تا ده گاته ئهوهی نوخته لهناو رستهی دیره شیعردا بهرچاو دهکهوی، لهبهرئهوه ناچار دهبئ وشمى پاش نوختهكه، واته رسته تازهکهی دوای نوخته که بهتیبی کاپیتال دهست یی بکا. به ههموو جوریک بوشایی نیوان وشهکانی رسته ی دیره شيعرى ئەوروپاييەك ئەندازەي ھەيە، تێػ ناچێ، واتە بۆشايىيەكان كورت و درىترىيان نىيە، چونكە مەرجى تۆماركردنى شىعرى ئەوروپايى ئەوەيە لەسەرەتاي ديرە شيعره کان رينک بي و لهسهر ستوونينک بروا، له کوتاييدا ديري شيعر له كوي كوتايي دي با كوتايي بي، به

پیچهوانهی شیعری روزهه لاتی لهسه ره تا و کوتاییدا پینچه وانهی شیعری روزهه لاتی لهسه ره بی لهبه رئه وه یه پینویست و که می تیدابوو، پینویست و بوشایی نیوان و شه کان فراوان بن بو نهوه ی کوتایی نیوه دیره دو وه مه کانیش لهسه رستوونیک بن.

لهم بابه ته وه نالی له پارچه یه کیدا وه سفیدکی جوانی شیعری خوّی کردووه له رووی نه خشه ی ئه ندازیارییه وه که له سهر کاغه زده نووسری، به راستی لهم لایه نه وه مفه بو هه موو شیعریکی کلاسیکی ستوونی عه رووزی کوردی و هاوسیکانی کورد ده شی. له شیعره که دا نالی ده لیّ:

وهره سهیری خیابانی بهیازی دهفتهری نالی که سهف سهف مهسرهعی بهرجهسته ریزی سهروی مهوزوونه

له بابهت لیّکدانهوهی ئهم دیّره شیعرهدا وتراوه «دیّره شیعر دهکری به دوو نیوه دیّره شیعر له دهفتهری بهیاز و دیوانی شیعردا، بهریّکوپیّکی نیوه دیّره شیعرهکان بهرامبهر به یهکتری دهنووسریّن، ئهوجا بهریّز بهم جوّره یهک لهدوای یهک نهخش دهکریتن له ناوه راستدا شهقامیّک دروست دهبی» (۵).

هەندى بۆچۈۈن و ت<u>ۆبىنى</u> لەبابەت شىعرى كلاسىكى كوردىيەوە

له ههموو ئهو غوونانهی بو به لگه لهم لیکولینهوهیهدا پیشان دراون لهبابهت خالبهندییهوه، راستییهکمان بو ئاشکرا دهبی، ئهویش ئهوهیه، خالبهندی لهکاری پهخشانی ئهدهبیدا ئهگهر جهوههریکی پیویست بی، بهگشتی ئهو پیویستییه بو شیعر دهست نادا. ئیمه لیره دا تهنیا مهبهستمان شیعری کلاسیکی کوردییه ئهوهی ستوونی پی ده لین و له رووی کیشهوه لهسهر بهحری عهرووز دههونریتهوه، بی گومان زوربهی ئهو جوره شیعرانه لهگهل کیشی سیلابی خومالیش ریک دهکهون. لهدوای گهشتیکی فراوان لهگیتی شیعری کلاسیکی کوردیدا ئهو راستییهمان بو دهرکهوت که همموو ئهوانهی دیوان و شیعری کوردییان تومارکردووه، یان روونووسیان کوردیوا (دهستنووس و بهیاز)، ههروهها ئهوانهی چاپیشیان کردووه خالبهندییان بهکارنههیناوه. ئهمانه راستیان کردووه، کهسانیکی زور کهمیش خالبهندییان

به کارهیناوه، ئه مانه نالیم هه له یان کردووه، به لاکو ساته یان کردووه، له پینوه ندی و شه کانی رسته ی شیعر گه راون بوتیکه یشتنی مانایان، له به رئه وه خالبه ندییان به کارهیناوه، هه له ی ئه مانه له وه دایه مامله ی په خشانیان له گه ل شیعردا کردووه، ئه گه ر شیعر به په خشان حسیب بکه ین، ئه وان راستن، به لام شیعر په خشان نییه و شیعره، له به رئه وه پینویسته له شیعری کلاسیکی کوردیدا خالبه ندی نه بین، بو به راست زانینی ئه م بریاره هه ندی به لگه ده خه مه روو:

۱- نیشانه کانی خالبه ندی وه کو نه قشید کی (یان وینه و رهمزید کی) ئه ندازیاری نابن به ده نگ، پیتوه ندییان به کیش و ریتمه وه نییه، ته نیا تیپ و وشه کان پیوه ندییان به ده نگه وه هه یه، له به رئه وه بینگانه ن و ده نگه کان ده شیوین ن

۲- ئهگهر نیشانه کانی پرسیار و سهرسورمان پیّویست بیّ، زیانیان نیسیه له کاتیکدا بکهونه کوتایی دیّری شیعرهوه. به زوّریش ههروا ده کهویّتهوه. له پاشاندا ئهگهر کهوتنه به روزیش الله خویّندنه وه دا کارده که نه سهر تریهی (نهبرهی) پرسیار و سهرسورمانه که ؟ زوّرجار نا، مهگهر له شانوّگهرییه کانی چیروّکی شیعری شه کسپیردا نهیی.

۳- له کوّک نه بوونی نیّوان نیشانه کانی خالبه ندی و ده نگی ئه و تیپانه ی وشه و رسته پیّک دیّن، پیّویسته به راوردیّکی پراکتیکی دهست نیشان بکه ین، به مه به ستی دیاری کردنی ته فعیله و برگه ی شیعر (مقطع، که رت)، له حاله تی به کارهیّنانی خالبه ندی و به کارنه هیّنانی له مه سه له ی پیّوه ندی نیشانه کان به تیپه کانه وه (ده نگه کانه وه).

نالی له شیعریّکی خالبهندی کراودا دهلّی: کوشتهی نیگاهی دیدهته، گهرمهست، ئهگهر خهراب بهستهی کهمهندی زولفته، گهرشیّخ، ئهگهر سوولووک

ئەم شىعرە لەسەر (بەحرى ئەخرەبى ھەشت تەفعىلەى مەكفووفى مەقسوور)، مفعول فاعلات مفاعيل فاعلان).

ئەگەر كەرتى بكەين بەم جۆرە خۆى دەنوينىن:

کوشتهی نید/گاهی دیده/ته،گهرمهست، ئه/گهر خهراب مفعول فاعلان مفاعیل فاعلان –ب –ب بب ب –ب –ب –ب –ب

بۆ مەبەستى كەرت كردن وەكو ديارە خالبەندى جيى نابيتەوه. ئەمە لەلايەك، لەلايەكى ديكەوە قەوارەى ديرە شيعرى ستوونى عەرووزى (مەبەست كيش و ريتمە) كورت و دريژى هەيە، ديرى يەكەمى هەر شيعريك ئەو قەوارەيە ديارى دەكا. واتە ھەموو شيعرەكە لەسەر كيشى يەكەم ديرەوە بەريوەدەچى. پارچە شيعرەكە لە رووى تەفعيلەو برگەوە ھەموو ديرەكانى بەقەدەر يەكترى دەبن. نەغەمى شيعرەكە لە خويندنەوەى ديرى يەكەمەوە دەست نەغەمى شيعرەكە لە خويندنەوەى ديرى يەكەمەوە دەست پى دەكا و ئاشكرا دەبى، تەنيا دەنگى تيپەكان نرخيان ھەيە. لە خويندنەوەى ديرى يەكەمەوە «زيهن» و «گوێ» ھەيە. لە خويندنەوەى ديرى يەكەمەوە «زيهن» و «گوێ» ديرى يەكەمەكە بكەن لە رووى كيش و نەغەمەوە. ھەر نيسانەيەكى بيرگانەى بى دەنگوسەنگ و بى لايەنى دىگە وىنەن نىشانەيەكى بيرگانەى بى دەنگوسەنگ و بى لايەنى دەشيۆينن.

گریان ئهگهر پینوهندی لهنیوان دهنگهکان و خالبهندی لهم به لگانه دا کرده وه بی نه بی و ته نیا زیهنی بی، له به رئه وه که که که که تریدا کوک نین، لهکاتی که رت کردندا به رامبه ر به روود او یکی سه یر ده وه ستین و نیشانه کانی خالبهندی سه رمان لی ده شینوین و هه موو شتیکمان لی تیک ده ده ن، وه کو له پیشاندانی دیره شیعره که ی نالی که و ته به رجاومان.

له کوتاییدا ده نین پیوه ندی تیپه کانی ناو رسته ی شیعر له گه ل نیشانه کانی خالبه ندی وه کو ئه و مسته مینوژ و قالزنچه یه و ایه ئه گه ر هه ردوولایان تیکه ل به یه کتری بکرین و روّب کرینه سهر زهوی، قالونچه کان واته نیشانه کان له گوره پانه که دا لا ده که ون، چونکه پییان هه یه. ئیمه ش پیویسته ئه و نیشانانه له ناو شیعری کلاسیکیدا بخه ینه لاوه. ئیعتیزاریش بو ئه و پیاوه یه که قالونچه که ده خوا و مینوژه که بی پییه و بو خوی ده مینیته و و بو خوی

پەراويزەكان:

(۲) نالی لهم شیعره دا په نجه بر که سینکی تورک و عهره ب و که و که و فارس دریّژ ده کا. وشهی «فورس» مانای میلله تی فارس ده گهیه نیّ، بر که سینک له و میلله ته بی «فارس» ی پی ده و تریّ نه ک «فورس». له لایه کی دیکه شهوه کیّش و ریتمی شیعره که به و شهی «فارس» تینک ناچی، ئه وه ی کیّش و ریتمی شیواندووه ئه و دوو قیرگوله یه که نیوه دیّری یه کهم و نیوه دیّری دووه می دیّره شیعره کهی له ت کردووه.

(٣) لهم ديره شيعرهدا دوو ههلهي ئيملايي ههيه، یه که میان وشهی «هیندرووی» راست نییه، پیویسته وشهکه «هیندوویی» بنی، دووهمیان وشهی «روّم هدا= رِوْمهدا» راست نییه، پیویسته «روّم دا» بی، نهگینا شیعرهکه لهنگ دهبی. وشهی «روّم دا» به لاتینی «Romida»یه، سن برگهیه (- -)، بزوینی پاش ميمه که به ئه لفويني عهره بي نانووسري، له لاتينيدا به (i) دەنووسىرى، ئىتىر بالاوكەرەوەكانى دىوانى نالى دهنگی نیسوان میم و دالی وشهی «روّم دا» یان له (i) لاتینییهوه که له ئهلفوینی عهرهبی زمانی کوردیدا نانووسری گواستوویانه ته وه ده نگی «ه، ه»ی ئەلفوبىتى عەرەبى كە لەلاتىنىدا وينەي «e» ي وەرگرتووە. (٤) لهم ماوهيه دا پيٽويسته ئهوه روون بکريتهوه لهبهر نهبوونی یادگارهکهی دانتی به زمانی خوی ئیتالی (یاتوسکانی) لهبهردهستدا، پهنامان بو وهرگیرانه رووسییه کهی برد، لیره دا له رووی خالبه ندییه وه هیچ جیاوازییه ک لهنیوان ئهسل و وهرگیردراوه که دا نییه، چونکه لهزماناني ئهوروپي بهتايبهتي شيعر له ههر زمانیّکهوه وهربگیّـپدریّته سهر زمانیّکی دیکه، پاريزگاري خالبهندي ئەسلهكه دەكىرى و وەك خۆي دهگويزريتهوه، زماني دووهم.

(۵) مارف خهزنهدار، نالی له دهفتهری نهمریدا، بهغدا، ۱۹۸۱، ل۶۶– ۷۷.

ئەم دیره شیعرهی نالی دیری دوایی پارچهیهکه له پینج دیره شیعر پیک هاتووه، لهسهر بهحری ههزهجی ههشتی

سالم (مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن) عهرووزی هوّنراوه تهوه.

سەرچاوەكان:

که, دی

- (۱) دیوانی نالی، لیّکوّلینهوه و لیّکدانهوهی مهلا عهبدولکهریمی مدرس و کورهکانی، بهغدا، ۱۹۷۹.
- (۲) دیوانی نالی و فهرههنگی نالی، لیّکوّلینهوه و ساغ کردنهوهی مارف خهزنهدار، بهغدا، ۱۹۷۷.
- (۳) مارف خهزنهدار، له بابهت میرووی ئهدهبی کوردییهوه، بهغدا، ۱۹۸٤.
- (٤) مارف خەزنەدار، مێژووى ئەدەبى كوردى، حەوت بەرگ، ھەولێر، ۲۰۰۱– ۲۰۰۹.
- (۵) دیوانا مهلایی جزیری، بهرهه فکرن و ئهو ژاتنا تحسین ابراهیم دوّسکی، دهوّک، ۲۰۰۰.
- (٦) دیوانی شیخ روزای تالهبانی، ساغ کردنهوه و شهرحی شوکور مستهفا، ههولیر، ۲۰۰۰.

عەرەبى

- (۷) شرح ديوان أبي تمام، إيليا حاوي، دارالكتاب اللبناني، ط۱، بيروت، ۱۹۸۲ (۹۷٦ص).
 - (٨) شرح ديوان المتنبي، عبدالرحمن البرقوقي، ٤ أجزاء، ط٢، القاهرة، ١٩٣٨ (١٦٣٦ص).
- (٩) ديوان معروف الرصافي، دارالكتاب اللبناني، ٤ أجزاء، ط٢، بيروت، ١٩٨١ (٦٨٩ص).

فارسى

- (۱۰) شانامه فردوسی، متن انتقادی، تحت نظر ی.ا. برتلس، ل. گوزلیان، م. عثمانوف، او. سحیرنوا، ع. طاهر جانوف، ع. نوشین، ر. علی یف، ع. آذر؛ ۸ جلد، مسکو، ۱۹۲۰–۱۹۷۰.
- (۱۱) مولانا جلال الدین رومی، کلیات دیوان شمس تبریزی، با مقدمه و تصحیح محمد عباس، تهران، ۱۳۷٤/ ۱۹۹۵ (۱۵۰۰ص).
- (۱۲) مولانا جلال الدین رومی، متن کامل مثنوی معنوی، مطابق نسخه، مشهور و معتبر تصحیح نیکلسون، تهران، ۱۳۷۸/ ۱۹۹۹ (۱۲۷۹ص).

توركي عوسماني

(۱۳) تحفه و وهبی، له سالانی ۱۷۸۲ - ۱۷۹۱ نووسراوه و لهسالی ۱۸۲۹ له ئهستهموول چاپ کراوه. (۱٤) معلم ناجی، نو کتیبی بالاوکردو تهوه، له سالانی ۱۸۸۳، ۱۸۸۵، ۱۸۸۸ له ئهستهموول چاپ کراون.

(۱۵) تۆفىق فكرت، رباب شكسته، ايكنجى طبع، درسعادت (ئەستەموول)، ۱۸۹۹.

بەزمانانى ئەوروپى

(16) The illustrated Stratbord SHAKESPEAR, Chancllor Press, Lon don, 1982. (بەزمانى ئىنگلىزى)

(۱۷) دانتی ئەلىجىرى، كۆمىدىاى خودايى، گۆرىنى لەئىيتالىيەوە بۆ رووسى م. لۆزىنسكى، بالاوكراوەى ئەكادىمىيەى زانسىتى، مىۆسكۆ، ۱۹۹۷ (بەزمانى رووسى).

(۱۸) هه لبژارده له بهرههمی م. یو، لیّر مونتوّث، ٤ بهرگ، بلاوکراوهی ئهکاییهی زانستی، موّسکوّلینینگراد (ئیّستا سانت پیترسبورگ)، ۱۹۲۱ (بهزمانی رووسی).

تێبینی:

ماموّستا مارف خهزنهدار بهلیّنی نهوهی به گوقارهکهمان دا له دهرفهتیّکی نزیک (خالبهندی له شیعری نویّی کوردیدا)ش بنووسیّ.

(رامان)